

Gjæstgiver og Kromand Forsaa vidt Udskjænkning angaar, er Beværtningsnøring paa Landet, som de Herrer vide, allerede afhængig af Bevilling; der sker altsaa ogsaa paa dette Punkt meget betydelige Forandringer. Om Forlæbelse! Jeg blander §§ 2 og 3 sammen. Den nuværende Lovgivning kjender kun Reglen med Hensyn til Brøndenvin, hvorved der isølg Næringsloven forstaaes enhver Slags destillerede stærke Drikke. Bestemmelserne om Vin og undergjæret Al ere altsaa nye. Som de Herrer vide, hører halerst Al ikke ind under samme Regel som Brøndenvin. Hvilken Betydning det vil have, om det sker, skal jeg ikke udtale mig om, men det vil have meget store Virkninger f. Ex. for Restaurationer, som altsaa ikke kunne udfjænte Noget. Folk kunne altsaa nok faae Noget at spise der, men ikke Noget at drikke til, medens de dog efter den nuværende Lovgivning kunne faae Al udfjæntet. Det er en meget betydelig Indskrænkning og maaste en Indskrænkning, som de Herrer ikke ere saa overmaade meget for; thi det er ved at give den mindre Udgang til at faae halverst Al for Folk, der spise og drikke paa sædvanlig Maade, at man maaste kan modvirke den overdrevede Brug. Der er en Bestemmelse i Paragrafen, som unægtelig er af meget betydelig Omfang, og det er den, at der ved alkoholiske Drikke skal forstaaes Vin. Ifølge dette Lovforslag kan Handel med Vin kun føres efter særlig Bevilling dertil, givet af Indretningsministeren, altsaa enhver Vinhandel — og det er en meget betydelig Forretning, jeg taler ikke her om Udskjænkning paa Stedet — bliver efter denne Lov en Bevillingssag, al Vinhandel vil komme til at se ud her i Landet som nu f. Ex. Apothekerhandel. Jeg vil her gjøre opmærksom paa, hvor mange der er af den Slags Forretninger, og jeg kan sige Forretninger, der have en Tradition, der gaar gennem flere Generationer, og jeg beder overveie, hvilken Næfvevidde denne Bestemmelse vil faae. Jeg tror ikke, man har set det saa tydeligt (Berg: Det vidner om stor Tillid til Ministeren!). Ja, det røber ganske vist stor Tillid til Ministeren, han kan concessjonere Vinhandlerne over hele Landet, og tage af dem, hvem han vil. Vi komme her ind paa flere Spørgsmaal, der staa i Berøring hermed, f. Ex. hvorledes man skal affinde sig med de nuværende Bedrifter, thi det er Bedrifter af en noget anden Art end f. Ex. Beværtninger. § 4 er ogsaa ganske ny. Den handler om, at Handel med alkoholiske Drikke ikke maa finde Sted i Tiden fra 31te September til 1ste April efter Kl. 5 Eftermiddag og fra 31te Marts til 1ste Oktober

efter Kl. 7 Eftermiddag. Jeg har i og for sig nogen Sympathi for at indskrænke Handelen med den Slags Ting, men det kommer for det Første an paa, om man her virkelig rammer, praktisk, og for det Andet kommer det an paa, om det ogsaa er rigtigt at have ens Bestemmelser om dette Forhold for hele Landet. Det Sidste tvivler jeg noget om. Jeg tror ikke, at der kommer Meget ud af at sætte Grændser for Handelsbestemmelserne. En Ting er nemlig sikker, at ville de Vedkommende have fat i disse Drikke, have dem hjem — og det er det, der er Tale om — saa skulle de nok faae fat i dem. Saa gjør det ikke saa meget, om man lukker Udsalget lidt før eller senere. Der næst kommer jeg til § 5, der lyder saaledes: „Ret til Udskjænkning af alkoholiske Drikke maa herefter kun meddeles Gjæstgivere, Kroholdere, Restauratører, Konditorer og Værts-husholdere. Ingen maa herefter optræde som Vært for Foreninger eller Klubber og til disse udfjænte eller lade udfjænte alkoholiske Drikke uden dertil at have erhvervet Bevilling og at have løst Næringsbevis.“ Denne Bestemmelse indeholder for det Første som Fortsættelse af § 2 en Forudsætning om, at Gjæstgivere, og andre Næringsdrivende ikke som saadanne, men kun isølge en særlig Bevilling, have Ret til Udskjænkning af stærke Drikke. Det vil maaste ogsaa blive et noget behænderligt Forhold, der kommer frem der-ved, ganske særlig for Gjæstgiverne. Bestemmelsen om Klubværter er ganske ny, idet jo Foreningsretten nu er fuldkommen fri her i Landet og Beværtningsretten indenfor dem ogsaa fri. Nu ville ærede Medlemmer jo vistnok se, at dette, at man for Klubværter og den Slags Folk vil have, at de efter at have faaet Gjæstgiverbevilling, desuden skulle erhverve en særlig Bevilling til Udskjænkning, vilde blive et meget vanskeligt Forhold. Jeg tror ikke, det gaar an at ordne Sagen paa denne Maade, og at man ikke har set tilstrækkelig skarpt paa dette Forhold. Hvad Klubber angaar, sagde det ærede Medlem, at der var en Del af dem, som vistnok blive misbrugte i høj Grad, idet Folk danne en lille Forening, hvor de tvire og drikke, saalænge de ville, og deres Vært behøver intet Næringsbevis, han behøver ingen Concessjon af nogenformhelst Art. Dette kan jo være meget rigtigt, det er den ene Side af Sagen; jeg erkjender, at det kan misbruges, og jeg vil ogsaa sige, at man kan finde paa Indskrænkninger her, kan det maaste i visse Maader være rigtigt, men paa den anden Side maa man ogsaa gjøre sig klart, hvad det vil sige at give en Lovbestemmelse her i Landet, som siger, at